

(ร่างคำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการภายใต้

กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆระหว่าง

รัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

และสาธารณรัฐเกาหลี

รัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย¹ และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสาธารณรัฐเกาหลี

ระลึกถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆ ระหว่างรัฐบาลแห่ง ประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี (“กรอบความตกลง”) ซึ่งได้ลงนาม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548)

ระลึกถึงต่อไปถึง ข้อ 1.3 และ 2.2 ของกรอบความตกลง ซึ่งสะท้อนข้อผูกพันที่จะจัดตั้งเขตการค้าเสรี อาเซียน-เกาหลีซึ่งครอบคลุมการค้าบริการ

ตระหนักถึง วัตถุประสงค์ของกรอบความตกลงในการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและทำให้การ รวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างกันลึกซึ้งขึ้น โดยการเปิดเสรีการค้าบริการอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดย สอดคล้องกับข้อ 5 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (แกตส์)

ยืนยันอีกครั้งถึง ข้อผูกพันที่จะเปิดเสรีการค้าบริการระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและสาธารณรัฐ เกาหลี ซึ่งครอบคลุมสาขาบริการส่วนใหญ่ ในจำนวนที่มีนัยสำคัญโดยคำนึงถึงสาขาที่มีความอ่อนไหวของ ประเทศภาคีและการให้การปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างแก่กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและความยืดหยุ่น เพิ่มเติมแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ได้แก่ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว สหภาพพม่า และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

พยายามที่จะ เสริมสร้างความร่วมมือด้านบริการระหว่างกลุ่มประเทศภาคี เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและ

¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ ให้รวมราชอาณาจักรไทยในการอ้างอิงถึงข้อความนี้ หลังจากมีการลงนามที่เกี่ยวของในนามของ ราชอาณาจักรไทยแล้วเท่านั้น

ความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อให้อุปทานและการกระจายของบริการของผู้ให้บริการของกลุ่มประเทศภาคีมีความหลากหลาย และ

ยอมรับถึง สิทธิของกลุ่มประเทศภาคีที่จะวางระเบียบทางกฎหมาย และออกระเบียบข้อบังคับใหม่เกี่ยวกับการให้บริการภายในอาณาเขตของประเทศตน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายแห่งชาติและตามความจำเป็นเฉพาะของกลุ่มประเทศภาคีที่จะใช้สิทธินี้ ซึ่งยังคงมีความไม่สมดุลของระดับการพัฒนาของระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการบริการภายในกลุ่มประเทศภาคี

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

บทที่ 1

คำนิยาม และขอบเขต

ข้อ 1

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้

- (เอ) **เออีเอ็ม** หมายถึง รัฐมนตรีเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
- (บี) **บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาอากาศยาน** หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในอากาศยานหรือในส่วนของอากาศยาน ในขณะที่อากาศยานนั้นหยุดจากการให้บริการ และไม่รวมที่เรียกกันว่าไลน์ เมน เท็นแนนซ์
- (ซี) **อาเซียน** หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย บรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- (ดี) **เอฟทีเอ อาเซียน-เกาหลี** หมายถึง เขตการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลี ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยกรอบความตกลงและความตกลงที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ตามที่ระบุในวรรค 1 ของข้อ 1.4 ของกรอบความตกลง
- (อี) **กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน** หมายถึง บรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รวมกัน

- (เอฟ) ประเทศสมาชิกอาเซียน หมายถึง บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แต่ละประเทศ
- (จี) การจัดตั้งสถานประกอบการทางพาณิชย์ หมายถึง รูปแบบใดของธุรกิจหรือการจัดตั้งทางวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งโดย
- (หนึ่ง) การก่อตั้ง การได้มา หรือการคงไว้ซึ่งนิติบุคคล หรือ
- (สอง) การจัดตั้งหรือการคงไว้ซึ่งสาขาหรือสำนักงานตัวแทน
- ภายในอาณาเขตของประเทศภาคี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการ
- (เอช) บริการสำรองที่นั่งด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (ซีอาร์เอส) หมายถึง บริการที่ให้ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ที่บรรจุข้อมูลเกี่ยวกับตารางการบินของสายการบิน การมีที่นั่งว่าง ค่าโดยสารและกฎเกี่ยวกับค่าโดยสาร ซึ่งสามารถทำการสำรองที่นั่งหรือออกบัตรโดยสารผ่านระบบนี้ได้
- (ไอ) ภาษีทางตรง ประกอบด้วย ภาษีทั้งหมดที่เก็บจากรายได้รวม ทุนรวม หรือส่วนของรายได้หรือทุน ซึ่งรวมถึง ภาษีจากกำไรจากการโอนทรัพย์สิน ภาษีจากอสังหาริมทรัพย์ ทรัพย์สินมรดก และของที่ให้โดยเสนาหา และภาษีที่เก็บจากค่าจ้างหรือเงินเดือนทั้งหมดซึ่งจ่ายโดยวิสาหกิจ ตลอดจนภาษีจากการเพิ่มค่าของทุน
- (เจ) กรอบความตกลง หมายถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจซึ่งครอบคลุมด้านต่างๆ ระหว่างรัฐบาลแห่งกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี
- (เค) แกตส์ หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ ซึ่งอยู่ในภาคผนวก 1 ปี ของความตกลงฉบับที่ 10
- (แอล) คณะกรรมการดำเนินงาน หมายถึง คณะกรรมการดำเนินงานที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลง
- (เอ็ม) นิติบุคคล หมายถึง องค์กรตามกฎหมายใดที่ก่อตั้งขึ้น โดยชอบหรือจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับ ไม่ว่าจะเพื่อกำไรหรือเพื่อการอื่น และไม่ว่าเอกชนหรือรัฐบาลจะเป็นเจ้าของ ซึ่งรวมถึงบริษัท ทรัสต์ ห้างหุ้นส่วน กิจการร่วมค้า การเป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว หรือสมาคมใดๆ
- (เอ็น) นิติบุคคลของประเทศภาคีอื่น หมายถึง นิติบุคคลซึ่ง
- (หนึ่ง) ก่อตั้งขึ้นหรือจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของประเทศภาคีอื่นนั้น และดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในอาณาเขตของประเทศภาคีนั้นหรือประเทศภาคีอื่นใด หรือ
- (สอง) ในกรณีของการให้บริการ โดยจัดตั้งสถานประกอบการทางพาณิชย์ที่มีเจ้าของหรือควบคุมโดย
- (1) บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีนั้น หรือ
- (2) นิติบุคคลของประเทศภาคีอื่นนั้น ตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (หนึ่ง)

- (ไอ) **นิติบุคคล**
- (หนึ่ง) เป็นเจ้าของ โดยบุคคลของประเทศภาคนั้น หากบุคคลของประเทศภาคนั้นได้รับประโยชน์ในฐานะเป็นเจ้าของเงินทุนมากกว่าร้อยละ 50
- (สอง) ถูกควบคุม โดยบุคคลของประเทศภาคี หากบุคคลนั้นมีอำนาจในการแต่งตั้งกรรมการส่วนใหญ่ หรือมีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายในการสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการของบริษัท
- (สาม) อยู่ในเครือ กับบุคคลอื่น เมื่อนิติบุคคลนั้นควบคุมหรือถูกควบคุมโดยบุคคลอื่นนั้น หรือเมื่อทั้งสองฝ่ายถูกควบคุมโดยบุคคลคนเดียวกัน
- (พี) **เกาหลี** หมายถึง สาธารณรัฐเกาหลี
- (คิว) **มาตรการ** หมายถึง มาตรการใดของประเทศภาคี ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎ วิธีพิจารณา คำตัดสิน การกระทำทางปกครอง หรือรูปแบบอื่นใด
- (อาร์) **มาตรการของประเทศภาคี** หมายถึง มาตรการที่ใช้โดย
- (หนึ่ง) รัฐบาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น และ
- (สอง) องค์กรที่มีใช้ของรัฐซึ่งใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น
- (เอส) **มาตรการของประเทศภาคีซึ่งมีผลต่อการค้าบริการ** รวมถึงมาตรการในส่วนที่เกี่ยวข้อง
- (หนึ่ง) การซื้อ การชำระเงิน หรือการใช้บริการ
- (สอง) การเข้าถึง และการใช้บริการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ซึ่งประเทศภาคีอื่นๆ ต้องการให้เสนอต่อสาธารณะโดยทั่วไป
- (สาม) การปรากฏตัวของบุคคล รวมทั้งการจัดตั้งสถานประกอบการทางพาณิชย์ของประเทศภาคี เพื่อการให้บริการในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่น
- (ที) **ผู้ผูกขาดการให้บริการ** หมายถึง บุคคลใดของภาครัฐหรือเอกชน ซึ่งได้รับมอบอำนาจหรือถูกจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการหรือโดยผลในทางปฏิบัติจากประเทศภาคนั้น ให้เป็นผู้ให้บริการแต่เพียงผู้เดียวในตลาดที่เกี่ยวข้องในอาณาเขตของประเทศภาคนั้น
- (ยู) **บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอื่น** หมายถึง บุคคลธรรมดาซึ่งพำนัก ในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นนั้นหรือที่อื่นใด และภายใต้กฎหมายของประเทศภาคนั้น
- (หนึ่ง) เป็นคนชาติของประเทศภาคีอื่นนั้น หรือ
- (สอง) มีสิทธิที่จะมีถิ่นที่อยู่ถาวร²ในประเทศภาคีอื่นนั้น ในกรณีของประเทศภาคีซึ่งให้การปฏิบัติแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของตนเช่นเดียวกับที่ให้แก่คนชาติของตนอย่างชัดเจนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่มีผลกระทบต่อการค้าบริการ ตามที่แจ้งในการยอมรับหรือการ

² กลุ่มประเทศภาคีอาจทำข้อสงวนเกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ถาวรในตารางของตนภายใต้ความตกลงฉบับนี้ โดยที่ข้อสงวนเหล่านั้นไม่ทำให้เสื่อมเสียไปซึ่งสิทธิและพันธกรณีในแกดส์ของกลุ่มประเทศภาคี

ภาคยานุวัติเข้าเป็นประเทศภาคีของความตกลงฉบับนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า ไม่มีประเทศภาคีใด มีพันธกรณีที่จะต้องให้การปฏิบัติต่อผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรนั้นซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ยิ่งกว่าที่ ประเทศภาคีอื่นนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรดังกล่าว การแจ้งดังกล่าวจะต้องรวมถึงการให้ความมั่นใจว่าจะยอมรับความรับผิดชอบเช่นเดียวกับที่ประเทศภาคีอื่นนั้นมีต่อคนชาติของตน โดยเป็นการยอมรับที่เกี่ยวกับผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรเหล่านั้นตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของตน

- (วี) **ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน** หมายถึง ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
- (ดับเบิลยู) **กลุ่มประเทศภาคี** หมายถึง กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและเกาหลีรวมกัน
- (เอ็กซ์) **ประเทศภาคี** หมายถึง ประเทศสมาชิกอาเซียนหนึ่งประเทศ หรือเกาหลี
- (วาย) **บุคคล** หมายถึง บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล
- (แซท) **สาขา** ของการบริการ หมายถึง
- (หนึ่ง) ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อผูกพันเฉพาะ สาขาย่อยของบริการนั้นหนึ่งสาขา หรือมากกว่า หรือทั้งหมด ตามที่ระบุในตารางของประเทศภาคี
- (สอง) มิฉะนั้น ให้หมายถึงสาขาบริการทั้งหมด รวมทั้งสาขาย่อยของสาขาบริการนั้นทั้งหมด
- (เอเอ) **การขายและการตลาดของบริการขนส่งทางอากาศ** หมายถึง โอกาสสำหรับสายการบินที่เกี่ยวข้องที่จะขายและทำการตลาดบริการขนส่งทางอากาศของตนอย่างเสรี รวมทั้ง รูปแบบทั้งหมดของการตลาด เช่น การวิจัยตลาด การโฆษณา และการจัดจำหน่าย โดยกิจกรรมเหล่านี้จะไม่รวมการกำหนดราคาของบริการขนส่งทางอากาศและเงื่อนไขที่ใช้บังคับอยู่
- (บีบี) **บริการ** รวมถึง บริการใดๆในสาขาใดๆ ยกเว้นบริการที่ให้ตามดำเนินการโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล
- (ซีซี) **บริการที่ให้ตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล** หมายถึง บริการใดๆ ซึ่งไม่ได้ให้บนพื้นฐานทางการพาณิชย์หรือในการแข่งขันกับผู้ให้บริการรายหนึ่งหรือมากกว่านั้น
- (ดีดี) **ผู้ใช้บริการ** หมายถึง บุคคลใดที่รับหรือใช้บริการ
- (อีอี) **บริการของประเทศภาคีอื่น** หมายถึง บริการที่ให้
- (หนึ่ง) จากหรือในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นนั้น หรือในกรณีของการขนส่งทางทะเล โดยเรือที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายของประเทศภาคีอื่นนั้นหรือโดยบุคคลของประเทศภาคีอื่นนั้นซึ่งให้การบริการผ่านการดำเนินกิจการของเรือ และ/หรือ การใช้บริการนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ
- (สอง) ในกรณีของการให้บริการผ่านการจัดตั้งสถานประกอบการทางพาณิชย์หรือผ่านบุคคลธรรมดา โดยผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นนั้น

- (เอฟเอฟ) ผู้ให้บริการ หมายถึง บุคคลใดๆ ที่ให้บริการ³
- (จีจี) การให้บริการ รวมถึง การผลิต การแจกจ่าย การตลาด การขาย และการส่งมอบบริการ
- (เอชเอช) การค้าบริการ หมายถึง การให้บริการ
- (หนึ่ง) จากอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่งไปยังอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นใด
- (สอง) ในอาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่งแก่ผู้ใช้บริการของประเทศภาคีอื่นใด
- (สาม) โดยผู้ให้บริการของประเทศภาคีหนึ่ง ผ่านการจัดตั้งสถานประกอบการทางพาณิชย์ในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นใด
- (สี่) โดยผู้ให้บริการของประเทศภาคีหนึ่ง ผ่านบุคคลธรรมดาของประเทศภาคีในอาณาเขตของประเทศภาคีอื่นใด
- (ไอไอ) สิทธิการบิน หมายถึง สิทธิของบริการแบบประจำและไม่ประจำ ที่จะดำเนินการ และ/หรือ รับขนผู้โดยสาร สินค้า และไปรษณียภัณฑ์ เพื่อรายได้หรือค่าเช่า จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ภายในหรือเหนืออาณาเขตของประเทศภาคีหนึ่ง รวมถึงจุดที่รับบริการ เส้นทางที่ให้บริการ ประเภทของการจราจรรับขน ความจุที่ให้บริการ ราคาที่เรียกเก็บและเงื่อนไขการเรียกเก็บ และหลักเกณฑ์ในการ กำหนดสายการบิน รวมทั้ง กฎเกณฑ์ด้าน จำนวนสายการบิน กรรมสิทธิ์ และการควบคุม
- (เจเจ) ดับบลิวทีโอ หมายถึง องค์การการค้าโลก และ
- (เคเค) ความตกลงดับบลิวทีโอ หมายถึง ความตกลงมาร์ราเกช จัดตั้งองค์การการค้าโลก ซึ่งจัดทำขึ้น ณ เมืองมาร์ราเกช เมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 (พ.ศ. 2537) และความตกลงอื่นที่เจรจากันภายใต้ความตกลงดังกล่าว

ข้อ 2

ขอบเขต

1. ความตกลงฉบับนี้ใช้กับมาตรการของกลุ่มประเทศภาคีที่มีผลต่อการค้าบริการ
2. ความตกลงฉบับนี้จะต้องไม่ใช้กับ
 - (เอ) บริการที่ให้ตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลภายในอาณาเขตของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
 - (บี) มาตรการที่มีผลต่อสิทธิการบิน ไม่ว่าจะได้มาด้วยวิธีใด หรือมาตรการที่มีผลต่อบริการที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิการบิน โดยตรง นอกเหนือจากมาตรการที่มีผลต่อ
 - (หนึ่ง) บริการซ่อมแซมและบำรุงรักษาอากาศยาน

³ ในกรณีที่นิติบุคคลไม่ได้เป็นผู้ให้บริการโดยตรง แต่ผ่านรูปแบบอื่นของการจัดตั้งทางพาณิชย์ เช่น สำนักงานสาขาหรือสำนักงานตัวแทนผู้ให้บริการ (กล่าวคือ นิติบุคคล) ผ่านการจัดตั้งดังกล่าวจะต้องได้รับการปฏิบัติซึ่งให้แก่ผู้ให้บริการภายใต้ความตกลงฉบับนี้ การปฏิบัติดังกล่าวจะต้องขยายไปถึงการจัดตั้งซึ่งมีการให้บริการและไม่จำเป็นต้องขยายไปยังส่วนอื่นใดของผู้ให้บริการที่ตั้งอยู่นอกอาณาเขตที่มีการให้บริการนั้นๆ

(สอง) การขายและการตลาดของบริการขนส่งทางอากาศ และ

(สาม) บริการสำรองที่นั่งด้วยระบบคอมพิวเตอร์

(สี่) การขนส่งสินค้าในบริการขนส่งทางทะเล และ

(ดี) มาตรการที่ผลต่อบุคคลธรรมดาที่แสวงหาการเข้าสู่ตลาดการจ้างงานของประเทศภาคี และ มาตรการที่เกี่ยวกับความเป็นพลเมือง สถานะการมีถิ่นที่อยู่ หรือการจ้างงาน อย่างถาวร

3. มิให้ใช้ข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 23 ของความตกลงฉบับนี้กับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือข้อกำหนดที่ใช้ควบคุมการจัดซื้อจัดจ้างบริการ โดยหน่วยงานของรัฐ เพื่อความมุ่งประสงค์ของการใช้ในกิจการของรัฐ และไม่ได้มุ่งจะนำไปขายต่อในทางพาณิชย์หรือใช้ในการให้บริการเพื่อการขายทางพาณิชย์

4. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะขัดขวางประเทศภาคีจากการใช้มาตรการเพื่อวางระเบียบการเข้าเมืองหรือการอยู่ชั่วคราวของบุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอื่นในอาณาเขตของตน ซึ่งรวมถึงมาตรการที่จำเป็นในการปกป้องบูรณภาพและทำให้มั่นใจว่ามีการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาข้ามเขตแดนของตนอย่างเป็นระเบียบ โดยที่มาตรการดังกล่าวจะไม่ใช้ในลักษณะที่ทำให้ผลประโยชน์ที่ประเทศภาคีอื่นๆ ได้รับภายใต้เงื่อนไขของข้อผูกพันเฉพาะหมดไปหรือเสียหาย⁴

บทที่ 2

พันธกรณีและกฎเกณฑ์

ข้อ 3

รัฐบาลส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

เพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อผูกพันภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องรับประกันการปฏิบัติตามของรัฐบาลและหน่วยงานที่มีอำนาจทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในอาณาเขตของตน รวมทั้งการปฏิบัติตามของหน่วยงานที่ไม่ใช่ของรัฐ ในการใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจของส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น ภายในอาณาเขตตน

ข้อ 4

ความโปร่งใส

1. ยกเว้นในกรณีฉุกเฉิน ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดพิมพ์เผยแพร่ โดยทันทีซึ่งมาตรการที่เกี่ยวข้องซึ่งบังคับเป็นการทั่วไปซึ่งเกี่ยวกับหรือมีผลต่อการดำเนินการของความตกลงฉบับนี้ และ

⁴ ข้อเท็จจริงเพียงอย่างเดียวที่กำหนดให้มีการตรวจลงตราสำหรับบุคคลธรรมดาของภาคีใดภาคีหนึ่งโดยไม่ใช้บังคับกับบุคคลธรรมดาของภาคีอื่น จะไม่ถือว่าทำให้ประโยชน์ตามข้อผูกพันเฉพาะถูกลบล้างหรือเสียหายไป

อย่างช้าที่สุดก่อนที่มาตรการนั้นจะมีผลใช้บังคับ ความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับหรือมีผลต่อการค้าบริการซึ่งประเทศภาคีหนึ่งร่วมลงนามจะต้องพิมพ์เผยแพร่ด้วยเช่นกัน

2. ในกรณีที่การพิมพ์เผยแพร่ตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ไม่สามารถปฏิบัติได้ ให้เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้สาธารณชนสามารถเข้าถึงได้โดยวิธีอื่นแทน

3. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งคณะกรรมการดำเนินงาน โดยทันทีและอย่างน้อยปีละครั้ง ถึงการออกใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆ ซึ่งกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ หรือแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการค้าบริการซึ่งอยู่ในข้อผูกพันเฉพาะภายใต้ความตกลงฉบับนี้

4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องตอบคำร้องทั้งหมดของประเทศภาคีอื่นที่ขอข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับมาตรการใดๆ ของตนที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปหรือเกี่ยวกับความตกลงระหว่างประเทศตามความหมายของวรรค 1 โดยทันที ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดตั้งจุดตอบข้อซักถามหนึ่งแห่งหรือมากกว่านั้นเพื่อให้ข้อมูลเฉพาะแก่ประเทศภาคีอื่นตามที่ร้องขอเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวและเรื่องที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการแจ้งในวรรค 3 ให้จัดตั้งจุดตอบข้อซักถามดังกล่าวภายในสองปีนับแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ อาจตกลงกันเกี่ยวกับความยืดหยุ่นที่เหมาะสมเรื่องกำหนดเวลาในการจัดตั้งจุดตอบข้อซักถามดังกล่าวให้แก่ประเทศภาคีที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาแต่ละประเทศ และจุดตอบข้อซักถามไม่จำเป็นต้องเป็นที่เก็บรักษากฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

5. ประเทศภาคีใดอาจแจ้งคณะกรรมการดำเนินงานให้ทราบถึงมาตรการใดๆ ที่ประเทศภาคีอื่นใช้ ซึ่งประเทศภาคีนั้นพิจารณาแล้วเห็นว่ามิมีผลต่อการดำเนินการตามความตกลงฉบับนี้

ข้อ 5

การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับ

ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ที่จะกำหนดให้ประเทศภาคีใดจัดหาข้อมูลที่เป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยจะขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือมิฉะนั้นจะขัดต่อประโยชน์สาธารณะ หรือซึ่งจะทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ในทางพาณิชย์ที่ชอบด้วยกฎหมายของวิสาหกิจใด โดยเฉพาะ ไม่ว่าจะ เป็นวิสาหกิจมหาชนหรือวิสาหกิจเอกชน

ข้อ 6

กฎระเบียบภายในประเทศ

1. ในสาขาซึ่งมีการรับข้อผูกพันเฉพาะ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า จะบริหารมาตรการทั้งปวงที่ใช้บังคับโดยทั่วไปซึ่งมีผลกระทบต่อการค้าบริการ ในลักษณะที่สมเหตุสมผล เป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์ และไม่ลำเอียง

2. (เอ) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะคงไว้หรือจัดตั้งองค์คณะหรือวิธีพิจารณา ทางตุลาการอนุญาโตตุลาการ หรือทางปกครองขึ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะปฏิบัติได้ หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ให้บริการที่ได้รับผลกระทบ จะจัดให้มีกระบวนการเพื่อการตรวจสอบโดยเร็ว และในกรณีที่มีเหตุผลให้มีการแก้ไขที่เหมาะสมเมื่อคำสั่งทางปกครองมีผลต่อการค้าบริการ ในกรณีที่กระบวนการเช่นนั้นไม่เป็นอิสระจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ประเทศภาคีจะต้องทำให้มั่นใจว่า โดยข้อเท็จจริง กระบวนการดังกล่าวเป็นการตรวจสอบอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ลำเอียง
(บี) บทบัญญัติของอนุวรรค (เอ) จะต้องไม่ตีความไปในทางที่กำหนดให้ประเทศภาคีหนึ่งตั้งองค์คณะผู้พิจารณาหรือวิธีพิจารณาดังกล่าว หากการกระทำเช่นนั้นจะไม่สอดคล้องกับโครงสร้างรัฐธรรมนูญหรือลักษณะของระบบกฎหมายของตน
3. ในกรณีที่ต้องมีการให้การอนุญาตสำหรับการให้บริการซึ่งได้มีข้อผูกพันเฉพาะไว้ หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของประเทศภาคีจะต้องแจ้งผลการตัดสินใจเกี่ยวกับคำขออนุญาตต่อผู้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่เหมาะสมภายหลังจากที่ได้พิจารณาว่า การยื่นคำขอดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ หากผู้ยื่นคำขอร้องขอทราบความคืบหน้าของคำขออนุญาต ให้หน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ของประเทศภาคีแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแก่ผู้ยื่นคำขอโดยไม่ชักช้า หากไม่มีเหตุอันสมควร
4. เพื่อให้มั่นใจว่า มาตรการที่เกี่ยวกับเงื่อนไขและวิธีดำเนินการด้านคุณสมบัติ มาตรฐานทางเทคนิค และเงื่อนไขด้านการออกใบอนุญาตจะไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าบริการ โดยไม่จำเป็น คณะกรรมการดำเนินงานจะกำหนด พัฒนา กฎเกณฑ์ที่จำเป็นใดๆ ขึ้นผ่านองค์กรที่เหมาะสมที่ตนเองจัดตั้งขึ้น กฎเกณฑ์ดังกล่าวจะมุ่งที่จะทำให้มั่นใจว่า เงื่อนไขดังกล่าว อาทิ
(เอ) ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเกณฑ์ที่โปร่งใสและมีหลักเกณฑ์ เช่น สมรรถนะและความสามารถในการให้บริการ
(บี) ไม่เป็นภาระมากกว่าที่จำเป็นในการทำให้มั่นใจในคุณภาพของบริการ
(ซี) ในกรณีของวิธีการดำเนินการด้านการออกใบอนุญาตจะไม่เป็นข้อจำกัดในการให้บริการในตัวเอง
5. (เอ) ในสาขาซึ่งประเทศภาคีได้ยอมรับข้อผูกพันเฉพาะ ในระหว่างการรอให้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นสำหรับสาขาเหล่านี้ตามวรรค 4 มีผลใช้บังคับ ประเทศภาคีจะต้องไม่ใช่เงื่อนไขในเรื่องการออกใบอนุญาตและคุณสมบัติ และมาตรฐานด้านเทคนิค ซึ่งจะลบล้างหรือทำให้ข้อผูกพันเฉพาะเสียหายไปในลักษณะซึ่ง

- (หนึ่ง) ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ระบุในอนุวรรค 4(เอ) (บี) หรือ (ซี) และ
- (สอง) ไม่มีเหตุอันควรคาดหมายได้ว่า ประเทศภาคนั้นจะใช้เงื่อนไข ในขณะที่ได้ทำข้อผูกพันเฉพาะในสาขาเหล่านั้น
- (บี) ในการพิจารณากำหนดว่า ประเทศภาคีได้ดำเนินการสอดคล้องกับพันธกรณีภายใต้วรรค 5(เอ) หรือไม่ จะต้องคำนึงถึงมาตรฐานสากลขององค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง⁵ ซึ่งประเทศภาคนั้นใช้อยู่

6. ในสาขาซึ่งได้มีการยอมรับข้อผูกพันเฉพาะเกี่ยวกับบริการทางวิชาชีพ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องจัดให้มีวิธิดำเนินการที่เพียงพอที่จะพิสูจน์ความรู้ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพของประเทศภาคีอื่นใด

ข้อ 7

การยอมรับ

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติตามมาตรฐานหรือเกณฑ์ของประเทศภาคีในการอนุมัติ การออกใบอนุญาตให้แก่ หรือการรับรองผู้ให้บริการ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายอาจยอมรับการศึกษาหรือประสบการณ์ที่ได้รับ การดำเนินการตามเงื่อนไข หรือใบอนุญาตหรือการรับรองที่ออกให้ในประเทศภาคีฝ่ายอื่น การยอมรับดังกล่าว ซึ่งอาจกระทำได้โดยวิธีการที่ทำให้สอดคล้องกันหรือด้วยวิธีการอื่น อาจอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงระหว่างประเทศภาคี หรือองค์กรผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรืออาจให้โดยเอกเทศ
2. ประเทศภาคีซึ่งเป็นภาคีความตกลงหรือข้อตกลงที่กล่าวถึงในวรรค 1 ไม่ว่าจะความตกลงหรือข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในปัจจุบันหรือในอนาคต จะต้องให้โอกาสที่เพียงพอแก่ประเทศภาคีอื่นที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง เพื่อเจรจาขอภาคยานุวัติความตกลงหรือข้อตกลงนั้น หรือเจรจาที่เทียบเคียงกันได้ ในกรณีที่ประเทศภาคีหนึ่งให้การยอมรับโดยเอกเทศ ประเทศภาคีนั้นจะต้องให้โอกาสที่เพียงพอแก่ประเทศภาคีอื่นใดในการแสดงว่า การศึกษา ประสบการณ์ ใบอนุญาต หรือการรับรองที่ได้รับ หรือการปฏิบัติตามเงื่อนไขในอาณาเขตของประเทศภาคีอีกฝ่ายนั้นควรได้รับการยอมรับ
3. ประเทศภาคีจะต้องไม่ให้การยอมรับในลักษณะซึ่งก่อให้เกิดช่องทางการเลือกปฏิบัติระหว่างประเทศต่างๆ ในการใช้มาตรฐานหรือเกณฑ์ในการอนุมัติ การออกใบอนุญาต หรือการรับรองของผู้ให้บริการ หรือข้อจำกัดที่แอบแฝงต่อการค้าบริการ

⁵ คำว่า “องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง” อ้างถึง องค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งเปิดให้องค์กรที่เกี่ยวข้องของสมาชิกดับบลิวทีโอทั้งหมดเป็นอย่างน้อยที่สุดเข้าเป็นสมาชิก

4. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องพยายาม
- (เอ) แจ้งคณะกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับมาตรการในการยอมรับที่มีอยู่ของตน และระบุว่า มาตรการดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 หรือไม่ ภายใน 12 เดือนนับแต่วันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับกับตน
 - (บี) แจ้งคณะกรรมการดำเนินงานล่วงหน้านานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ถึงการเปิดการเจรจาทำความตกลงหรือข้อตกลงประเภทที่อ้างถึงในวรรค 1 โดยทันที เพื่อให้โอกาสที่เพียงพอแก่ประเทศภาคีอื่นใดที่จะได้แสดงความสนใจที่จะร่วมการเจรจา ก่อนที่การเจรจาจะเข้าสู่ช่วงที่เป็นสาระสำคัญ
 - (ซี) แจ้งคณะกรรมการดำเนินงานโดยทันที เมื่อตนออกมาตรการการยอมรับใหม่ หรือแก้ไข สาระสำคัญของมาตรการที่มีอยู่ และระบุว่ามาตรการดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของความตกลงหรือข้อตกลงที่อ้างถึงในวรรค 1 หรือไม่
5. เมื่อมีความเหมาะสม การยอมรับควรอยู่บนพื้นฐานของเกณฑ์ที่ตกลงร่วมกันหลายฝ่าย และในกรณีที่เหมาะสม กลุ่มประเทศภาคีจะต้องทำงานร่วมกับองค์การระหว่างรัฐบาลและองค์การที่มีใช้ของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งสู่การกำหนดและการยอมรับมาตรฐานสากลร่วม และเกณฑ์ในการยอมรับและมาตรฐานสากลร่วมในการประกอบการค้าและวิชาชีพทางบริการที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 8

การผูกขาดและผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียว

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจว่า ในการให้บริการที่ผูกขาดในตลาดที่เกี่ยวข้อง ผู้ให้บริการใดที่ผูกขาดการบริการในอาณาเขตของตน จะไม่กระทำการในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของประเทศภาคีนั้น ภายใต้ข้อ 19 และข้อ 20
2. ในกรณีที่ผู้ให้บริการที่ผูกขาดของประเทศภาคีแข่งขัน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือผ่านทางบริษัทในเครือ ในการให้บริการนอกเหนือขอบเขตของสิทธิในการผูกขาดของตน และบริการนั้นอยู่ภายใต้ข้อผูกพันเฉพาะของประเทศภาคีนั้น ประเทศภาคีดังกล่าวจะต้องทำให้มั่นใจว่า ผู้ให้บริการนั้นจะต้องไม่ใช่สถานะการผูกขาดของตนโดยมิชอบ เพื่อกระทำการในอาณาเขตของตนในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพันดังกล่าว
3. หากประเทศภาคีใดมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ให้บริการที่ผูกขาดการให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด กำลังกระทำการในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับวรรค 1 หรือ 2 ประเทศภาคีนั้นอาจร้องขอให้ประเทศภาคีซึ่งจัดตั้ง กงไวิซัง หรืออนุมติผู้ให้บริการดังกล่าวจัดทำข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง
4. ให้ใช้บทบัญญัติของข้อนี้กับกรณีของผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียวด้วย เมื่อประเทศภาคี ไม่ว่าจะโดยทางการหรือโดยผลทางปฏิบัติ

(เอ) อนุมัติหรือกำหนดให้มีผู้ให้บริการเพียงน้อยราย และ

(บี) จัดขบวนการแข่งขันระหว่างผู้ให้บริการในอาณาเขตของตนอย่างชัดเจน

5. ภายหลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ หากประเทศภาคีให้สิทธิการผูกขาดเกี่ยวกับการให้บริการที่อยู่ในข้อผูกพันเฉพาะของตน ประเทศภาคีนั้นจะต้องแจ้งคณะกรรมการดำเนินงานไม่ช้ากว่าสามเดือนก่อนการดำเนินการให้สิทธิการผูกขาดตามที่ตั้งใจ และให้นำบทบัญญัติของวรรค 1(b) (นอกเหนือจากข้อจำกัดระยะเวลาสามปี) ของวรรค 2 วรรค 3 วรรค 4 และวรรค 5 ของข้อ 25 มาใช้บังคับ

ข้อ 9

การปฏิบัติทางธุรกิจ

1. กลุ่มประเทศภาคียอมรับว่า การปฏิบัติทางธุรกิจบางรูปแบบของผู้ให้บริการ นอกเหนือจากที่อยู่ภายใต้ข้อ 8 อาจจำกัดการแข่งขันและด้วยเหตุนี้จึงจำกัดการค้าบริการ

2. หากได้รับการร้องขอจากประเทศภาคีอื่นใด (“ประเทศภาคีที่ร้องขอ”) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องเข้าร่วมในการปรึกษาหารือ โดยมุ่งที่จะยกเลิกการปฏิบัติที่อ้างถึงในวรรค 1 ประเทศภาคีที่ได้รับการร้องขอ (“ประเทศภาคีที่ถูกร้องขอ”) จะต้องพิจารณาคำร้องขอนั้นอย่างเต็มที่และด้วยความเห็นใจ และจะต้องร่วมมือโดยการให้ข้อมูลที่ไม่เป็นความลับที่มีไว้ให้เป็นการทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปัญหา และประเทศภาคีที่ถูกร้องขอจะต้องให้ข้อมูลอื่นๆ ที่มีอยู่แก่ประเทศภาคีที่ร้องขอด้วย โดยอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายภายในประเทศ และข้อสรุปของการตกลงซึ่งเป็นที่พอใจที่เกี่ยวกับการรักษาความลับของข้อมูลของประเทศภาคีที่ร้องขอนั้น

ข้อ 10

มาตรการปกป้อง

1. กลุ่มประเทศภาคีตระหนักถึงการเจรจาระดับพหุภาคีตามข้อ 10 ของแอกเตสท์เกี่ยวกับปัญหาของมาตรการปกป้องฉุกเฉินซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักการไม่เลือกปฏิบัติ เมื่อมีการสรุปการเจรจาระดับพหุภาคีดังกล่าวแล้ว กลุ่มประเทศภาคีจะต้องทำการทบทวนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการหารือการแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงฉบับนี้อย่างเหมาะสม เพื่อที่จะผนวกผลการเจรจาระดับพหุภาคีนั้นเข้าไว้ด้วย

2. ในกรณีที่การปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้ ทำให้เกิดผลกระทบในทางลบอย่างรุนแรงต่อสาขาบริการของประเทศภาคีก่อนการสรุปการเจรจาระดับพหุภาคีที่อ้างถึงในวรรค 1 ประเทศภาคีที่ได้รับผลกระทบนั้นอาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือกับประเทศภาคีอีกฝ่าย เพื่อความมุ่งประสงค์ในการหารือ

มาตรการใดๆที่เกี่ยวกับสาขาบริการที่ได้รับผลกระทบนั้น มาตรการใดที่ใช้ตามวรรคนี้จะต้องตกลงร่วมกัน โดยประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง และประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึงสภาวะการณ์ของกรณีเฉพาะนั้นๆ และพิจารณาด้วยความเห็นใจต่อประเทศภาคีที่จะใช้มาตรการ

ข้อ 11

การชำระและการโอนเงิน

1. นอกจากภายใต้สภาวะการณ์ที่ปรากฏในข้อ 12 ประเทศภาคีจะต้องไม่ใช่ข้อจำกัดเกี่ยวกับการ โอน และการชำระเงินระหว่างประเทศสำหรับธุรกรรมเดินสะพัดที่เกี่ยวข้องกับข้อผูกพันเฉพาะของตน
2. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้ จะกระทบต่อสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีใดที่เป็น สมาชิกของกองทุนการเงินระหว่างประเทศภายใต้ขอบทของความตกลงของกองทุน รวมทั้งการใช้มาตรการ การปริวรรตซึ่งสอดคล้องกับขอบทของความตกลง หากว่า ประเทศภาคีจะไม่กำหนดข้อจำกัดต่อธุรกรรม เงินทุนที่ไม่สอดคล้องกับข้อผูกพันเฉพาะของตนเกี่ยวกับธุรกรรมนั้น นอกจากจะอยู่ภายใต้ข้อ 12 หรือตาม คำร้องขอของกองทุน

ข้อ 12

ข้อจำกัดเพื่อการรักษาดุลการชำระเงิน

1. ในกรณีที่ประเทศภาคีอยู่ในภาวะปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาทางการเงินด้านต่างประเทศที่ ร้ายแรง หรือการคุกคามที่อาจเกิดปัญหาดังกล่าว ประเทศภาคีอาจนำมาใช้หรือคงไว้ซึ่งข้อจำกัดด้านการค้า บริการ โดยให้สอดคล้องกับข้อ 12 ของแกตส์
2. ข้อจำกัดใดที่นำมาใช้หรือคงไว้ภายใต้วรรค 1 หรือการเปลี่ยนแปลงใดๆของข้อจำกัดนั้น จะต้อง แจ้งคณะกรรมการดำเนินงาน โดยทันที

ข้อ 13

ข้อยกเว้นทั่วไป

ภายใต้ข้อกำหนดว่า มาตรการที่จะกล่าวต่อไปจะไม่ถูกใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดช่องทางการเลือกปฏิบัติ โดยตามอำเภอใจหรือไม่มีเหตุผลอันควรระหว่างกลุ่มประเทศภาคีในกรณีที่อยู่ในสภาวะที่คล้ายคลึงกัน หรือก่อให้เกิดข้อจำกัดต่อการค้าบริการที่แอบแฝง ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะถูกตีความให้

ขัดขวางประเทศภาคีใดในการรับหรือบังคับใช้มาตรการที่

- (เอ) จำเป็นในการคุ้มครองศีลธรรมของประชาชน หรือรักษาความสงบเรียบร้อยสาธารณะ⁶
- (บี) จำเป็นในการคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช
- (ซี) จำเป็นเพื่อทำให้มั่นใจว่าจะปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ ซึ่งไม่ขัดต่อบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ
 - (หนึ่ง) การขัดขวางการปฏิบัติที่หลอกลวงหรือน้อ โกง หรือเพื่อจัดการกับผลของการผิดสัญญาการบริการ
 - (สอง) การคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัวของปัจเจกชนในส่วนที่เกี่ยวกับการประมวลและการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล และการรักษาความลับของประวัติหรือบัญชีส่วนบุคคล
 - (สาม) ความปลอดภัย
- (ดี) ไม่สอดคล้องกับข้อ 20 โดยมีเงื่อนไขว่า ความแตกต่างในการปฏิบัติมุ่งที่จะทำให้มั่นใจในการกำหนดหรือการจัดเก็บภาษีทางตรงที่เกี่ยวกับการบริการหรือผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นอย่างเท่าเทียมกันและมีประสิทธิภาพ⁷
- (อี) มีความแตกต่างในการปฏิบัติ โดยมีเงื่อนไขว่า เป็นผลจากความตกลงเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อน หรือบทบัญญัติเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อนในความตกลงหรือข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นใด ซึ่งประเทศภาคีนั้นผูกพันอยู่

ข้อ 14

ข้อยกเว้นทางความมั่นคง

⁶ ข้อยกเว้นเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยสาธารณะ อาจจะถูกขืนได้ เฉพาะในกรณีที่มีการคุกคามที่รุนแรงอย่างแท้จริงและมากพอเกิดขึ้นแก่ผลประโยชน์พื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่งของสังคม

⁷ มาตรการที่มุ่งที่จะประกันการกำหนดหรือการจัดเก็บภาษีทางตรงที่เกี่ยวกับการบริการหรือผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นอย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ ให้รวมถึง มาตรการที่ประเทศภาคีดำเนินการภายใต้ระบบภาษีของตน ซึ่ง

- (หนึ่ง) ใช้กับผู้ให้บริการซึ่งเป็นผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ โดยยอมรับข้อเท็จจริงว่า พันธกรณีทางด้านภาษีของผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่นั้นกำหนดจากรายการที่สามารถเรียกเก็บภาษีได้ โดยมีแหล่งที่มาหรืออยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคี หรือ
- (สอง) ใช้กับผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ เพื่อประกันการกำหนด หรือจัดเก็บภาษีในอาณาเขตของประเทศภาคี หรือ
- (สาม) ใช้กับผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ เพื่อขัดขวางการหลีกเลี่ยงหรือหนีภาษี ซึ่งรวมถึง มาตรการที่ต้องปฏิบัติ หรือ
- (สี่) ใช้กับผู้ให้บริการที่ให้อาณาเขตของประเทศภาคีอื่น เพื่อประกันการกำหนดหรือจัดเก็บภาษีผู้ให้บริการดังกล่าว ซึ่งมีแหล่งที่มาในอาณาเขตของประเทศภาคี หรือ
- (ห้า) ให้แก่ผู้ให้บริการที่ต้องเสียภาษีในรายการที่สามารถเรียกเก็บภาษีได้จากที่ใดก็ได้ในโลก ออกจากผู้ให้บริการอื่น โดยยอมรับความแตกต่างในลักษณะของฐานภาษีที่แตกต่างกัน หรือ
- (หก) กำหนด จัดสรร และแบ่งปันรายได้ ผลกำไร กำไรขาดทุน ส่วนลด หรือสินเชื่อของบุคคลหรือสำนักงานสาขาที่มีถิ่นที่อยู่ หรือระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือสำนักงานสาขาของบุคคลคนเดียวกัน เพื่อปกป้องฐานภาษีของประเทศภาคีนั้น

เงื่อนไขหรือแนวคิดเกี่ยวกับภาษีในอนุวรรค (ดี) ของข้อ 13 (ข้อยกเว้นทั่วไป) และในเชิงบรรณนี้ถูกกำหนดตามคำนิยามและแนวคิดเกี่ยวกับภาษี หรือตามคำนิยามและแนวคิดที่เทียบเคียงกันได้หรือคล้ายคลึงกันตามกฎหมายภายในของประเทศภาคีที่ใช้มาตรการ

1. ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะถูกตีความ
 - (เอ) กำหนดให้ประเทศภาคีใดให้ข้อมูลใดๆ ที่ตนพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะขัดต่อผลประโยชน์ในด้านความมั่นคงที่มีความสำคัญยิ่งของตน หรือ
 - (บี) ขัดขวางประเทศภาคีใดในการดำเนินการใดๆ ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า จำเป็นเพื่อปกป้องผลประโยชน์ในด้านความมั่นคงที่มีความสำคัญยิ่งของตน ซึ่งรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง
 - (หนึ่ง) การดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุที่สามารถแตกตัวและรวมตัวทางอะตอม หรือวัสดุที่เกิดขึ้นจากวัสดุนั้น
 - (สอง) การดำเนินการเกี่ยวกับการให้บริการซึ่งดำเนินการโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อความมุ่งประสงค์ของการส่งเสริมให้หน่วยงานทางทหาร
 - (สาม) การดำเนินการเพื่อปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะที่สำคัญยิ่ง ซึ่งรวมถึง การสื่อสาร พลังงาน และประปา จากความพยายามที่มีเจตนาจะทำลายหรือทำให้โครงสร้างพื้นฐานนั้นเสื่อมถอยลง
 - (สี่) การดำเนินการในยามสงครามหรือภาวะฉุกเฉินอื่นในความสัมพันธ์ภายในหรือระหว่างประเทศ หรือ
 - (ซี) ขัดขวางประเทศภาคีใดจากการดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ เพื่อสร้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
2. ให้แจ้งคณะกรรมการดำเนินงานถึงมาตรการที่ใช้ภายใต้วรรค 1(บี) และ (ซี) และการเลิกใช้มาตรการเหล่านั้น โดยครบถ้วนที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 15

การอุดหนุน

1. เว้นแต่จะระบุไว้ในข้อนี้ ความตกลงฉบับนี้จะต้องไม่ใช้กับการอุดหนุนหรือการช่วยเหลือแบบให้เปล่าซึ่งให้โดยประเทศภาคี หรือกับเงื่อนไขใดๆ ที่มาพร้อมกับการรับหรือการรับอย่างต่อเนื่องของการอุดหนุนหรือการช่วยเหลือแบบให้เปล่า นั้น ไม่ว่าจะการอุดหนุนหรือเงินช่วยเหลือนั้นจะเสนอให้เฉพาะแก่บริการ ผู้ใช้บริการ หรือ ผู้ให้บริการในประเทศ หากการอุดหนุนหรือเงินช่วยเหลือดังกล่าวส่งผลกระทบต่อรุนแรงต่อการค้าบริการที่ผูกพันภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีใดๆ อาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือโดยมุ่งที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างสมานฉันท์
2. ตามความตกลงฉบับนี้ กลุ่มประเทศภาคีจะต้อง
 - (เอ) เมื่อมีการร้องขอ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการอุดหนุนที่เกี่ยวข้องกับการค้าบริการที่ผูกพันภายใต้

- ความตกลงฉบับนี้แก่ประเทศภาคีใดๆที่ร้องขอ และ
- (ปี) ทบทวนการปฏิบัติในการอุดหนุนเมื่อมีการพัฒนากฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องขึ้น โดยฉบับลิวีไอ

ข้อ 16

กฎเกณฑ์ฉบับลิวีไอ

ภายใต้ความตกลงในอนาคตที่อาจตกลงกันตามการทบทวนของความตกลงฉบับนี้ โดยกลุ่มประเทศภาคี ภายใต้ข้อ 26 กลุ่มประเทศภาคีตกลงและยืนยันข้อผูกพันของตน เพื่อปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงฉบับลิวีไอตามที่เกี่ยวข้องและที่ใช้อยู่กับการค้าบริการ

ข้อ 17

ความร่วมมือ

กลุ่มประเทศภาคีจะต้องทำให้ความพยายามในการร่วมมือในสาขาบริการมีความเข้มแข็งขึ้น ซึ่งรวมถึงสาขาที่กลุ่มประเทศภาคีตกลงร่วมกัน

ข้อ 18

การเพิ่มการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน

การเพิ่มการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียนในการค้าบริการ จะต้องได้รับการอำนวยความสะดวกจากข้อผูกพันเฉพาะที่ได้เจรจาไว้ โดยเกี่ยวกับ

- (เอ) การเสริมสร้างความสามารถของบริการภายในประเทศ และเสริมสร้างประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศเหล่านั้น อาทิเช่น โดยการเข้าถึงเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์
- (บี) การปรับปรุงการเข้าถึงช่องทางการกระจายการให้บริการและเครือข่ายสารสนเทศของประเทศเหล่านั้น
- (ซี) การเปิดเสรีในการเข้าสู่ตลาดในสาขาและรูปแบบของการให้บริการที่เป็นประโยชน์ในการส่งออกบริการของประเทศเหล่านั้น
- (ดี) ความยืดหยุ่นสำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ในการเปิดตลาดสาขาบริการเป็นจำนวนน้อยกว่า ในการเปิดเสรีรูปแบบของธุรกรรมเป็นจำนวนน้อยกว่า และในการขยายการเปิดตลาดแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ โดยสอดคล้องกับสถานะการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น

บทที่ 3

ข้อผูกพันเฉพาะ

ข้อ 19

การเข้าสู่ตลาด

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดโดยรูปแบบการให้บริการดังที่ระบุไว้ในข้อ 1 (เอชเอช) ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติแก่การให้บริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด ซึ่งเป็นการอนุเคราะห์ที่ไม่ค่อยไปกว่าที่ได้เสนอไว้ภายใต้ข้อกำหนด ข้อจำกัด และเงื่อนไขที่ตกลงและระบุไว้ในตารางของตน⁸
2. ในสาขาซึ่งได้มีการยอมรับข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาด มาตรการซึ่งประเทศภาคีจะไม่คงไว้หรือนำมาใช้ ไม่ว่าจะ เป็นไปตามการแบ่งเขตภูมิภาคหรือตามอาณาเขตทั้งหมด นอกจากจะ ด้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในตารางของตน จะหมายถึง
 - (เอ) ข้อจำกัดในจำนวนผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา การผูกขาด ผู้ให้บริการที่ได้รับสิทธิแต่ผู้เดียว หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความต้องการทางเศรษฐกิจ
 - (บี) ข้อจำกัดในมูลค่าทั้งหมดของธุรกรรมทางการค้าบริการหรือสินทรัพย์ในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความต้องการทางเศรษฐกิจ
 - (ซี) ข้อจำกัดในจำนวนทั้งหมดของการประกอบบริการ หรือในปริมาณทั้งหมดของผลลัพธ์ของการบริการแสดงออกเป็นหน่วยตัวเลขที่ได้รับการกำหนดในรูปแบบของโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความต้องการทางเศรษฐกิจ⁹
 - (ดี) ข้อจำกัดในจำนวนทั้งหมดของบุคคลธรรมดาที่อาจถูกว่าจ้างในสาขาบริการใดโดยเฉพาะ หรือที่ผู้ให้บริการอาจจ้างและเป็นผู้ที่จำเป็น และเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการให้บริการสาขาใดโดยเฉพาะในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการทดสอบความต้องการทางเศรษฐกิจ
 - (อี) มาตรการซึ่งจำกัดหรือกำหนดรูปแบบเฉพาะขององค์กรทางกฎหมายหรือบริษัทร่วมค้าซึ่งผู้ให้บริการอาจให้บริการ และ

⁸ หากประเทศภาคียอมรับข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาดที่เกี่ยวกับการให้บริการผ่านรูปแบบของการให้บริการตามที่อ้างถึงในข้อ 1 (เอชเอช)(หนึ่ง) และหากการเคลื่อนย้ายทุนข้ามพรมแดนเป็นส่วนจำเป็นของตัวเองบริการเอง ประเทศภาคีนั้นจะผูกพันตามนั้นที่จะต้องอนุญาตการเคลื่อนย้ายทุนดังกล่าว หากประเทศภาคีมีข้อผูกพันการเข้าสู่ตลาดที่เกี่ยวกับการให้บริการผ่านรูปแบบของการให้บริการตามที่อ้างถึงในข้อ 1 (เอชเอช)(สาม) ประเทศภาคีนั้นจะมีข้อผูกพันตามนั้นที่จะต้องอนุญาตการเคลื่อนย้ายทุนที่เกี่ยวข้องเข้ามาในอาณาเขตของตน

⁹ อนุวรรค 2(ซี) ไม่รวมถึงมาตรการของประเทศภาคีที่จำกัดปัจจัยที่ใช้สำหรับการให้บริการ

- (เอฟ) ข้อจำกัดในการร่วมทุนของต่างประเทศ ในรูปแบบของการจำกัดอัตราส่วนร้อยละสูงสุดของการถือหุ้นต่างด้าว หรือมูลค่ารวมของแต่ละการลงทุนจากต่างประเทศหรือการลงทุนของต่างประเทศทั้งหมดรวมกัน

ข้อ 20

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

1. ในสาขาที่ระบุไว้ในตารางของตน และภายใต้เงื่อนไขและคุณสมบัติใดๆ ที่กำหนดไว้ในนั้น ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติต่อการให้บริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการทั้งหมดที่มีผลต่อการให้บริการ ที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศภาคีนั้นให้แก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของตน¹⁰
2. ประเทศภาคีอาจปฏิบัติตามเงื่อนไขในวรรค 1 โดยการปฏิบัติอย่างเป็นทางการในลักษณะเดียวกันหรือแตกต่างกันแก่การบริการและผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นใด เช่นเดียวกับที่ประเทศภาคีนั้นให้แก่การบริการและผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของตน
3. การปฏิบัติอย่างเป็นทางการในลักษณะเดียวกันหรือแตกต่างกันจะถือว่าเป็นการปฏิบัติที่ด้อยกว่า ถ้าการปฏิบัตินั้นแก้ไขเงื่อนไขการแข่งขันให้เป็นประโยชน์ต่อการบริการหรือผู้ให้บริการของประเทศภาคีนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบริการหรือผู้ให้บริการที่คล้ายคลึงกันของประเทศภาคีอื่นใด

ข้อ 21

ข้อผูกพันเพิ่มเติม

กลุ่มประเทศภาคีอาจเจรจาข้อผูกพันเกี่ยวกับมาตรการที่มีผลต่อการค้าบริการซึ่งมิได้อยู่ภายใต้การกำหนดตารางข้อผูกพันภายใต้ข้อ 19 หรือข้อ 20 รวมทั้งข้อผูกพันที่เกี่ยวกับคุณสมบัติ มาตรฐาน หรือเรื่องการออกใบอนุญาต ข้อผูกพันดังกล่าวจะต้องระบุไว้ในตารางของประเทศภาคี

ข้อ 22

ตารางข้อผูกพันเฉพาะ

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องระบุข้อผูกพันเฉพาะที่ตนยอมรับภายใต้ข้อ 19 ข้อ 20 และข้อ 21 ในตาราง ในส่วนที่เกี่ยวกับสาขาซึ่งได้มีการยอมรับข้อผูกพันเช่นว่านั้น ตารางแต่ละฉบับจะต้องระบุ

¹⁰ ไม่ให้ตีความข้อผูกพันเฉพาะที่มีภายใต้ข้อนี้ อันเป็นการกำหนดให้ประเทศภาคีใดต้องให้การชดเชยการเสียเปรียบในการแข่งขันซึ่งเป็นปกติวิสัย และเป็นผลจากการมีลักษณะการเป็นต่างชาติของบริการหรือผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้องนั้น

- (เอ) ข้อกำหนด ข้อจำกัด และเงื่อนไขว่าด้วยการเข้าสู่ตลาด
 - (บี) เงื่อนไขและคุณสมบัติเกี่ยวกับการประดิษฐ์เชิงคนชาติ
 - (ซี) การยอมรับเกี่ยวกับข้อผูกพันเพิ่มเติม
 - (ดี) กรอบเวลาในการปฏิบัติตามข้อผูกพันดังกล่าว ตามที่เหมาะสม และ
 - (อี) วันที่ข้อผูกพันเช่นว่านั้นจะมีผลใช้บังคับ
2. มาตรการซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อ 19 จะต้องระบุไว้ในช่องที่เกี่ยวกับข้อ 19 และมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับข้อ 20 จะต้องระบุไว้ในช่องที่เกี่ยวกับข้อ 20
 3. ตารางจะต้องนำมาผนวกเข้ากับความตกลงฉบับนี้ และจะถือเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 23

การใช้บังคับและขอบเขตของข้อผูกพัน

1. เกาหลีจะต้องจัดทำตารางข้อผูกพันเฉพาะตารางเดียวภายใต้ข้อ 22 และให้ใช้ตารางนี้กับประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศ
2. ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศจะต้องจัดทำตารางข้อผูกพันเฉพาะของตนภายใต้ข้อ 22 และให้ใช้ตารางนี้กับเกาหลีและประเทศสมาชิกอาเซียนที่เหลือ

ข้อ 24

การเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ

ในการทบทวนตามข้อ 26 กลุ่มประเทศภาคีจะต้องเข้าสู่การเจรจาต่อไป เพื่อเจรจาจัดทำข้อผูกพันชุดต่อไปภายใต้ความตกลงฉบับนี้ เพื่อให้เปิดเสรีการค้าบริการระหว่างกลุ่มประเทศภาคีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ

ข้อ 25

การแก้ไขตาราง

1. ประเทศภาคีอาจแก้ไขหรือเพิกถอนข้อผูกพันใดในตารางของตนได้ในเวลาใดๆก็ตามหลังจากสิ้นสุดเวลาสามปีจากวันที่ข้อผูกพันนั้นมีผลใช้บังคับ โดยมีเงื่อนไขว่า
 - (เอ) ประเทศภาคีนั้นแจ้งกลุ่มประเทศภาคีและคณะกรรมการดำเนินงานถึงเจตนาของตนที่จะแก้ไขหรือเพิกถอนข้อผูกพัน ในเวลาไม่ช้ากว่าสามเดือนก่อนวันที่แสดงเจตนาจะให้มีการ

ปฏิบัติตามการแก้ไขหรือการเพิกถอน และ

(บี) ประเทศภาคีนั้นเข้าร่วมเจรจากับประเทศภาคีที่ได้รับผลกระทบ เพื่อตกลงเกี่ยวกับการปรับค่าชดเชยที่จำเป็น

2. ในการบรรลุซึ่งการปรับค่าชดเชย กลุ่มประเทศภาคีจะต้องทำให้มั่นใจว่า ระดับทั่วไปของข้อผูกพันที่เป็นประโยชน์ร่วมกันจะไม่ค่อยไปกว่าการให้ประโยชน์ต่อการค้าตามที่ได้กำหนดไว้ในตารางก่อนการเจรจาดังกล่าว

3. การปรับค่าชดเชยใดตามข้อนี้จะต้องกระทำบนหลักการการไม่เลือกปฏิบัติต่อประเทศภาคีทั้งหมด

4. หากประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง ไม่สามารถมีการตกลงกันเกี่ยวกับการปรับค่าชดเชย จะต้องยุติเรื่องนี้โดยอนุญาโตตุลาการ¹¹ โดยไม่ให้ประเทศภาคีที่แก้ไข แก้ไขหรือเพิกถอนข้อผูกพันของตนจนกว่าจะได้ปรับค่าชดเชย ให้สอดคล้องกับผลการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการแล้ว

5. ถ้าประเทศภาคีที่แก้ไขปฏิบัติตามการแก้ไขหรือการเพิกถอนที่ตนเสนอ และไม่ดำเนินการตามผลการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ ประเทศภาคีใดที่เข้าร่วมในการอนุญาโตตุลาการอาจแก้ไขหรือเพิกถอนผลประโยชน์ที่เท่าเทียมกันอย่างชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับผลการพิจารณาเหล่านั้น การแก้ไขหรือเพิกถอนผลประโยชน์ดังกล่าวอาจปฏิบัติได้เฉพาะกับประเทศภาคีที่แก้ไข โดยไม่คำนึงถึงข้อ 23

บทที่ 4

บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 26

การทบทวน

เออีเอ็ม และรัฐมนตรีกระทรวงการค้าของเกาหลี หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย จะต้องประชุมกันภายในหนึ่งปีนับจากที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และภายหลังจากนั้น ทุกๆสองปีหรือตามความเหมาะสมเพื่อทบทวนความตกลงฉบับนี้ โดยมุ่งประสงค์เพื่อพิจารณามาตรการอื่นเพิ่มเติมเพื่อเปิดเสรีการค้าบริการและพัฒนากฎเกณฑ์และเจรจากความตกลงในเรื่องที่อ้างไว้ในข้อ 16 หรือเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องตามที่อาจตกลงกัน

ข้อ 27

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

¹¹ คณะกรรมการดำเนินงานจะต้องกำหนดกระบวนการสำหรับอนุญาโตตุลาการให้ทันการณ์

1. ความตกลงฉบับนี้จะต้องรวมภาคผนวกและเนื้อหาในนั้น ซึ่งถือเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ และตราสารทางกฎหมายที่จะมีขึ้นในอนาคตทั้งหมดตามความตกลงฉบับนี้
2. ภาคผนวกว่าด้วยบริการการเงินจะต้องถือเป็นส่วนประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้
3. ภาคผนวกว่าด้วยการโทรคมนาคมภายใต้เกณฑ์จะต้องรวมอยู่ในความตกลงฉบับนี้ โดยอนุโลม
4. เว้นแต่ได้ระบุเป็นอย่างอื่นไว้ในความตกลงฉบับนี้ ความตกลงฉบับนี้หรือการกระทำใดภายใต้ความตกลงฉบับนี้จะต้องไม่กระทบ หรือลบล้างสิทธิหรือพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงที่มีอยู่และที่ประเทศภาคีเป็นภาคีอยู่
5. ประเทศสมาชิกอาเซียนอาจทำข้อตกลงทวิภาคีกับเกาหลีเพื่อร่วมผลิตรายการแพร่ภาพกระจายเสียงตามความตกลงฉบับนี้ และข้อตกลงทวิภาคีดังกล่าวจะใช้กับประเทศภาคีที่อ้างถึงข้างต้นเท่านั้น

ข้อ 28

การแก้ไขเพิ่มเติม

ให้สามารถแก้ไขความตกลงฉบับนี้ได้โดยการตกลงเป็นลายลักษณ์อักษร โดยกลุ่มประเทศภาคี และการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวจะต้องมีผลใช้บังคับ ณ วันที่กลุ่มประเทศภาคีอาจตกลงกัน

ข้อ 29

การระงับข้อพิพาท

เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ข้อพิพาทใดๆที่เกี่ยวกับการตีความ การปฏิบัติตาม หรือการใช้ความตกลงฉบับนี้ จะต้องถูกระงับด้วยวิธีพิจารณาและกลไกตามที่กำหนดไว้ในความตกลงว่าด้วยกระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้กรอบความตกลง

ข้อ 30

การปฏิเสธผลประโยชน์

ประเทศภาคีอาจปฏิเสธผลประโยชน์ของความตกลงฉบับนี้

- (เอ) แก่การให้บริการใด ถ้าประเทศภาคีนั้นพิสูจน์ได้ว่า การบริการนั้นมาจากหรืออยู่ในอาณาเขตของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี
- (บี) ในกรณีการให้บริการพาณิชย์ ถ้าประเทศภาคีนั้นพิสูจน์ได้ว่า การบริการนั้นได้ให้ (หนึ่ง) โดยเรือซึ่งจดทะเบียนภายใต้กฎหมายของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี และ (สอง) โดยบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี ซึ่งดำเนินการ และ/หรือใช้เรือทั้งหมดหรือ

บางส่วน

- (ซี) แก่ผู้ให้บริการซึ่งเป็นนิติบุคคล ถ้าประเทศภาคีนั้นพิสูจน์ได้ว่า ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ให้บริการของประเทศภาคีฝ่ายอื่น

ข้อ 31

การมีผลใช้บังคับ

1. ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในวันแรกของเดือนที่สอง หลังจากวันที่ประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยหนึ่งประเทศและเกาหลีใต้แจ้งกลุ่มประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วว่า ได้เสร็จสิ้นกระบวนการภายในแล้ว
2. ประเทศภาคีจะต้องแจ้งประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการภายในเพื่อการใช้บังคับความตกลงฉบับนี้แล้ว
3. ในกรณีที่ประเทศภาคีใดไม่สามารถเสร็จสิ้นกระบวนการภายในเพื่อการใช้บังคับความตกลงฉบับนี้ ก่อนวันที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ความตกลงฉบับนี้จะต้องมีผลใช้บังคับสำหรับประเทศภาคีนั้น 30 วัน หลังจากวันที่ประเทศภาคีนั้นได้แจ้งประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเสร็จสิ้นกระบวนการภายใน อย่างไรก็ตาม ประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องผูกพันภายใต้กฎเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกันของความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึง ข้อผูกพันต่อไปที่ได้ทำโดยประเทศภาคีฝ่ายอื่นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ณ เวลาของการแจ้งนั้น โดยให้ถือเสมือนว่า ประเทศภาคีนั้นได้แจ้งประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการเสร็จสิ้นกระบวนการภายในก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ 32

การเก็บรักษา

สำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ความตกลงฉบับนี้จะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะต้องส่งสำเนาที่รับรองถูกต้องของความตกลงให้แก่ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศโดยทันที

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของแต่ละฝ่าย ได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่างๆระหว่างรัฐบาลแห่งกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้¹² และสาธารณรัฐเกาหลี

¹² กลุ่มประเทศภาคีตกลงว่าราชอาณาจักรไทยอาจลงนามในข้อตกลงฉบับนี้ได้ภายหลังเมื่อสิ้นสุดกระบวนการทางรัฐสภาแล้ว

ทำ ณ ประเทศสิงคโปร์ วันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 2007 (พ.ศ. 2550) เป็นฉบับภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งรัฐใน ดารุสซาลาม
(ลายมือชื่อ)
นายลิม จอง เซง
รัฐมนตรีการต่างประเทศและการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา
(ลายมือชื่อ)

นายจอม ประสิทธิ์
รัฐมนตรีอาวุโส และรัฐมนตรีการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
(ลายมือชื่อ)

นางมารี เอลกา ปันเกสตู
รัฐมนตรีการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
(ลายมือชื่อ)

นายนาม วิทยาเขต
รัฐมนตรีอุตสาหกรรมและการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งมาเลเซีย
(ลายมือชื่อ)

ดาโต๊ะ เสรี ราฟีดา อาซิส
รัฐมนตรีการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรม

สำหรับรัฐบาลแห่งสหภาพเมียนมาร์
(ลายมือชื่อ)
นายอุ โซ ทา
รัฐมนตรีการวางแผนและการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
(ลายมือชื่อ)
นายปีเตอร์ บี ฟาวิลลา
เลขาธิการการค้าและอุตสาหกรรม

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์
(ลายมือชื่อ)
นายลิม ฮึง เกียง
รัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรม

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
(ลายมือชื่อ)
นายวุ ฮุย ฮวง
รัฐมนตรีอุตสาหกรรมและการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี
(ลายมือชื่อ)
นายคิม ฮุน ชง
รัฐมนตรีการค้า